

Fasteperioden før slakt av laks kan forkortes

Alminnelig fasteperiode før slakt er gjerne fra 4 – 14 dager, slik at fisken får tømt tarmen, vannkvaliteten under transport blir forutsigbar og hygiene ivaretas på slakteriet. Samtidig vil økt fasteperiode medføre tapt biomasseøkning.

To serier å syv simulerte transporter (FOTS ID 18020 og 27169) ble gjennomført ved Matre Forskningsstasjon, Havforskningsinstituttet på henholdsvis *hvilende* (3,2 – 7,2 Kg) og *svømmende* laks (5,5 – 11,3 Kg), ved biomassetetthet på inntil 100 Kg/m³. Vannkvaliteten i transportkarene ble overvåket gjennom hver 9 timers transport i 8,9 C sjøvann (34,9 ppt). De ulike gruppene ble fastet i 0 – 87 timer før transport. Oksygen ble tilsatt gjennom diffusor på bunnen og ble kontinuerlig regulert til å ligge over 85 % metning.

Fiskens atferd var forskjellig i de to gruppene. Hvilende laks lå mye i ro på bunnen eller svømte sakte rundt i transportkaret som hadde svært lav vannsirkulasjon. Svømmende laks sto aktivt i strømmen. Fiskevelferden ble bedømt til å være tilfredsstillende, selv etter ni timers simulert transport. Det ble observert to døde fisk i hver av de to gruppene (hhv. 2,7 og 2,5 %), men ingen hoderisting eller panikkartet svømmeaktivitet ble observert.

Vannkvalitetsanalyser viste lineært synkende pH med økende transporttid til laveste pH-nivå = 6,4 i den hvilende gruppen, i takt med økende CO₂ utskillelse. Ammoniumutskillelsen til transportvannet økte lineært i begge grupper til høyeste nivå på 5,8 mg/l. Dette nivået var under anbefalt akutt terskelverdi på 6,6 mg/l. Lav pH bidrar til avgifting av ammonium. CO₂ har beroligende effekt.

Avliving, disseksjon og stryking av tarm etter endt transport viste at laksen i den *hvilende* gruppen tømte tarmen etter 62 timers fasting og transport, mens laksen i den aktivt *svømmende* gruppen tømte tarmen etter 40 timers fasting og transport. Den praktiske konsekvensen er at fastetiden kan forkortes i fht. dagens praksis.